

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2827/2019
27.02.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Гордане Комненић и Јасминке Станојевић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бојан Перић, адвокат из ..., против тужених ББ из ... и „ВВ“ ДОО ..., чији је законски заступник ГГ из ..., а чији су пуномоћници Дејан Ћирић, адвокат из ... и Мило Оровић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о предлогу тужиоца за понављање поступка пред Врховним касационим судом у предмету Рев 3946/2018, у седници одржаној 27.02.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен предлог тужиоца за понављање поступка пред Врховним касационим судом у предмету Рев 3946/2018.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Вишег суда у Нишу П 11/14 од 30.11.2016. године, ставом првим изреке одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужени обавезу да тужиоцу солидарно на име дуга исплате 450.000 евра са припадајућом затезном каматом у складу са референтном каматном стопом Европске централне банке за период од 15.02.2011. године до 25.12.2012. године, као и у складу са Законом о затезној камати који је почео да важи од 25.12.2012. године до коначне исплате, у динарској противвредности. Ставом другим изреке обавезан је тужилац да туженима накнади трошкове парничног поступка од 1.497.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 3208/17 од 24.01.2018. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужиоца и првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке одбијен је захтев туженог ГГ за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Решењем Врховног касационог суда Рев 3946/2018 од 30.08.2018. године одбачена је као неблагоприятна ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3208/17 од 24.01.2018. године, са образложењем да је тужиоцу другостепена пресуда достављена 27.02.2018. године, док је ревизија поднета 31.03.2018. године, по протеку законом прописаног рока који је истекао 29.03.2018. године.

Поднеском од 17.12.2018. године, тужилац је ставио предлог за понављање поступка пред Врховним касационим судом у наведеном предмету, на основу одредбе члана 426. - 433. ЗПП, у коме је навео да му је онемогућено право на правно средство и расправљање, будући да је Врховни касациони суд утврдио да је тужиоцу другостепена пресуда достављена 27.02.2018. године, те да је ревизија поднета по протеку законом прописаног рока (који је истекао 29.03.2018. године), истичући да је другостепена пресуда пуномоћнику тужиоца уручена 02.03.2018. године, а не 27.02.2018. године, како то погрешно утврђује Врховни касациони суд.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност предлога за понављање поступка пред Врховним касационим судом применом одредби члана 426. до 433. ЗПП ("Службени гласник РС", број 72/11 и 55/14) који се у конкретном случају примењује, с обзиром да је парнични поступак правноснажно окончан након ступања на снагу Закона о изменама и допунама ЗПП ("Службени гласник РС" 55/14) и одлучио да предлог туженог није дозвољен.

По одредби члана 426. став 1. ЗПП, предлог за понављање поступка може се поднети у предмету који је одлуком суда правноснажно окончан. Предметни спор је правноснажно окончан пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 3208/17 од 24.01.2018. године, којим је одбијена жалба туженог као неоснована и потврђена првостепена пресуда.

Изменама и допунама Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" 55/14) које су ступиле на снагу 31.05.2014. године Закон о парничном поступку допуњен је одредбом члана 433а који као новину уводи могућност понављања поступка пред Врховним касационим судом. Понављање тог поступка се може захтевати само из таксативно наведених разлога прописаних у члану 426. и то: тачка 1. (ако је суд био непрописно састављен или ако је судио судија који је по закону морао да буде искључен или је решењем суда био изузет или ако је у доношењу пресуде учествовао судија који није учествовао на главној расправи), тачка 6. (ако је до одлуке суда дошло услед кривичног дела судије, односно судије поротника, законског заступника или пуномоћника странке, противне странке или трећег лица), тачка 11. (ако странка стекне могућност да употреби одлуку Европског суда за људска права којом је утврђена повреда људског права, а то је могло да буде од утицаја на доношење повољније одлуке) и тачка 12. ЗПП (ако је Уставни суд, у поступку по уставној жалби, утврдио повреду или ускраћивање људског или мањинског права и слободе зајемчене Уставом у парничном поступку, а то је могло да буде од утицаја на доношење повољније одлуке).

У конкретном случају разлози прописани чланом 426. тачка 2. ЗПП, на коме је заснован предлог тужиоца за понављање ревизијског поступка нису разлози због којих се може захтевати понављање поступка пред Врховним касационим судом у смислу одредбе члана 433а став 1. Закона о парничном поступку.

На основу изложеног у смислу одредбе члана 430. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић